

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312010297
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2013:6312010297.2

Uznesenie

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Mário Šulej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. januára 2013 v trestnej veci obžalovaného H. K. a spol. takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods.2 Tr.por. postupuje vec obžalovaného A. J. Ú. J. C. Y. N. , nar.XX. E. XXXX v K. R., trvale bytom L., t. č. J., F. XX u H. J., nezamestnaného, stíhaného za skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 20. marca 2012 v čase okolo 01.00 hod. v Brezne, ŠLN 1235/23 v byte A. J. sa A. J. počas rozhovoru s E. L. z ničoho nič postavil a päšťou ho udrel do oblasti tváre, následkom čoho E. L. spadol na zem, kde ho A. J. opakovane udieral päšťami obidvoch rúk, pričom sa následne k nemu pridala aj spoluobžalovaný H. K., ktorý E. L. rovnako udieral päšťami obidvoch rúk do oblasti tváre aj hlavy, pričom počas toho, ako ho bili, mu A. J. chcel ísť rukou do vrecka vetrovky, kde mal odložený mobilný telefón, v čom mu E. L. zabránil, na čo A. J. zareagoval slovami „daj sem telefón“ a zároveň obidvaja pokračovali v úderoch, pred ktorými sa E. L. bránil a zároveň sa A. J. podarilo vybrať z vrecka vetrovky E. L. mobilný telefón zn. Siemens, staršieho nezisteného typu ani výrobného čísla zakúpeného pred štyrmi rokmi, v ktorom bola uložená SIM karta mobilného operátora T-mobile, na ktorej bol kredit vo výške 17,- € a novú nabíjačku na uvedený mobilný telefón a takisto sa podarilo A. J. počas tohoto útoku vybrať z pravého zadného vrecka riflových nohavíc finančnú hotovosť vo výške 40,- €, ktorú tam mal E. L. voľne odloženú, pričom H. K. počas toho ako A. J. vyberal z vrecka vecí, ležal na E. L., aby sa nemohol pohnúť, čím mu A. J. a H. K. spôsobili škodu lúpežou podľa odborného vyjadrenia vo výške 61,90 € na odcudzenom mobilnom telefóne s príslušenstvom a 40,- € na odcudzenej finančnej hotovosti a zlomeninu nosa bez posunu, početné hematómy v oblasti tváre a nosa vyžadujúce si lekárske ošetrenie a vyšetrenie s dobou PN podľa znaleckého posudku do 7 dní,

a ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 písm.a Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák.

Obvodnému úradu v Brezne,

pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal na tunajší súd obžalobu na H. K. a A. J. za zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 písm.a Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., ktorý mali spáchať tak, že

dňa 20. marca 2012 v čase okolo 01.00 hod. v L., Š. XXXX/XX v byte A. J. sa A. J. počas rozhovoru s E. L. z ničoho nič postavil a päšťou ho udrel do oblasti tváre, následkom čoho E. L. spadol na zem, kde ho A. J. opakovane udieral päšťami obidvoch rúk, pričom sa následne k nemu pridala aj spoluobžalovaný H. K., ktorý E. L. rovnako udieral päšťami obidvoch rúk do oblasti tváre aj hlavy, pričom počas toho, ako ho bili, mu A. J. chcel ísť rukou do vrecka vetrovky, kde mal odložený mobilný telefón, v čom mu E. L.

zabránil, na čo A. J. zareagoval slovami „daj sem telefón“ a zároveň obidvaja pokračovali v úderoch, pred ktorými sa E. L. bránil a zároveň sa A. J. podarilo vybrať z vrečka vetrovky E. L. mobilný telefón zn. Siemens, staršieho nezisteného typu ani výrobného čísla zakúpeného pred štyrmi rokmi, v ktorom bola uložená SIM karta mobilného operátora T-mobile, na ktorej bol kredit vo výške 17,- € a novú nabíjačku na uvedený mobilný telefón a takisto sa podarilo A. J. počas tohoto útoku vybrať z pravého zadného vrečka riflových nohavíc finančnú hotovosť vo výške 40,- €, ktorú tam mal E. L. voľne odloženú, pričom H. K. počas toho ako A. J. vyberal z vrečka veci, ležal na E. L., aby sa nemohol pohnúť, čím mu A. J. a H. K. spôsobili škodu lúpežou podľa odborného vyjadrenia vo výške 61,90 € na odcudzenom mobilnom telefóne s príslušenstvom a 40,- € na odcudzenej finančnej hotovosti a zlomeninu nosa bez posunu, početné hematómy v oblasti tváre a nosa vyžadujúce si lekárske ošetrenie a vyšetrenie s dobou PN podľa znaleckého posudku do 7 dní.

O obžalovanom H. K. tunajší súd rozhodol samostatným rozsudkom zo dňa 9. januára 2013, sp. zn. 1T 124/2012 tak, že tohto podľa § 285 písm.b Tr.por. spod obžaloby oslobodil, pretože tento skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný H. K. uviedol, že dňa 19. marca 2012 prišli spoločne so spoluobžalovaným A. J. pred pohostinstvo zv. Televízor, kde sa nachádzal poškodený E. L.. Keďže mal meniny, pozval ich na pivo, ktoré spolu vypili, poškodený už predtým požíval alkohol a kupoval ho aj pre iných ľudí ako pre nich. Tento navrhol, že by mohli ísť pozrieť A. J., otca spoluobžalovaného, a preto išli do potravín, ktoré sa nachádzajú tiež v objekte zv. Televízor. Poškodený kúpil približne 4 litre vína, cigarety a jedlo, platil 20,- € bankovkou, z ktorej mu vydali nejaké drobné, okrem toho mal ešte 10,- € bankovku, pretože videl ako platil. Potom išli všetci traja spolu okolo 18.30 hod. k bytovému domu, kde býva A. J., ktorý nebol prítomný, avšak spoluobžalovaný otvoril vchodové dvere na dome, pretože mal kľúčik a vošli do spoločných priestorov. Následne spoluobžalovaný telefonoval A. J. a to z mobilu, ktorý mu požičal poškodený, aby im prišiel otvoriť. A. J. povedal, že príde približne o 20 minút, čo sa aj stalo a všetci spoločne aj s Y. Y. vošli dnu do bytu. Normálne sa rozprávali, všetci, okrem neho, popíjali, lebo víno nepije, hrali aj šachy. Potom sa A. J. aj s priateľkou Y. Y. vybrali spať do vedľajšej izby, oni traja sedeli v kuchyni pri rohovej lavici, on bol v strede. Poškodený si medzitým dal nabíjať svoj mobilný telefón na nabíjačku, neskôr si ich odložil. Keď sa víno minulo, poškodený požiadaval spoluobžalovaného, aby išiel kúpiť víno a dal mu 10,- € bankovku, ktorá mu ešte ostala. On išiel so spoluobžalovaným na čerpaciu sanicu, kde kúpili víno, cigarety a bagetu. Keď sa vrátili, dali poškodenému výdavok aj s bločkom, spoluobžalovaný aj poškodený už mali v tom čase dosť vypité, pričom ďalej dopíjali aj prinesené víno. Poškodený začal mať vtedy blbé narážky, pretože ich začal volať zlatko a miláčik, dokonca chcel dať spoluobžalovanému pusu tak, že ho chytil za temeno hlavy a pritiahol si ho k sebe, pričom sedeli oproti sebe a medzi nimi bol nevelký stôl. Spoluobžalovaný poškodeného na to odstrčil, obaja už vtedy stáli a vzápätí poškodený spoluobžalovaného udrel rukou dvakrát smerom na hlavu, tohto aj zasiahol, pretože sa mu pustila z nosa krv. Spoluobžalovaný reagoval tak, že útok vrátil a poškodeného štyri alebo päťkrát udrel rukou do oblasti hlavy a tváre. On ich upozornil, aby nerobili hluk, pretože sa mohol zobudiť A. J., ktorého by to nazlostilo. Poškodený však začal na nich kričať, že sú soplíaci a pod. Z toho dôvodu poškodeného zo spoluobžalovaným chytili za odev a to za šuštiakovú bundu, spoluobžalovaný zobral aj ruksak poškodeného do jednej ruky a vyviedli ho pred vchodové dvere tak, že ho odtiahli, poškodený sa nejakým spôsobom nebránil, ale dobrovoľne odísť nechcel. Predpokladal, že poškodený mal telefón niekde vo vrečku, asi v bunde a nabíjačku mal v ruksaku, ktorý spoluobžalovaný vyhodil pred vchodové dvere, ktoré potom zatvorili. Toto sa stalo približne o 01.00 hod., oni odišli z bytu o hodinu až dve neskôr. Spoluobžalovanému pomáhal s umytím, pretože tento krvácal, okrem toho mal nohu v sadre a ťažšie sa pohyboval. Poškodeného nijako fyzicky nenapadol, ani ho neudrel, taktiež na ňom neležal s tým, aby mu znemožnil pohyb a určite ho ani on, ani spoluobžalovaný nešacoval. Nie je pravdou, že by spoluobžalovaný poškodenému zobral telefón s nabíjačkou a nezobral mu ani peňažnú hotovosť 40,- €, taktiež mu nešahal rukou do vrečka, ani on poškodenému nič nezobral. K jedinému konfliktu došlo medzi spoluobžalovaným a poškodeným tak ako to vyššie uviedol. On vypil za celý čas jedno pivo ešte pred Televízorom, odvtedy nepil, kdežto spoluobžalovaný a poškodený mali dosť vypité, poškodený dokonca ešte viac ako spoluobžalovaný, lebo už pil v Televízore, predtým ako prišli. Podľa neho si to poškodený vymyslel, tento bol opitý, veľa si z toho nepamätá a niekde stratil aj telefón, aj peniaze a takto to chcel zvaliť na nich. Keď ho neskôr stretol, tak poškodený vravel, že si to vôbec nepamätá ako sa to stalo a kto mu čo spôsobil. Určite by ho nenapadol s úmyslom niečo mu zobrať, keďže na to nemal žiadny dôvod, navyše vedel, že tento už pri sebe nemá žiadne peniaze, resp. mal nejaké drobné a mobil, ktorý nemal žiadnu hodnotu. Poškodený poberal dávky 62,- €, v ten deň už pil pred ich príchodom, keďže mal

meniny, čiže už nemal mať odkiaľ nejakú veľa peňazí, veď ešte hovoril, že niekomu peniaze požičal a že aj bezdomovcom dal nejaké drobné.

Obžalovaný A. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal obdobne. Potvrdil, že poškodenému ani on, ani spoluobžalovaný H. K. nič nezobral. Poškodeného spoluobžalovaný fyzicky nenapadol a on na neho zaútočil len preto, že tento ho slovne aj fyzicky obťažoval a dokonca ho aj ako prvý napadol dvoma údermi do tváre, teda on mu útok len opätovoľ.

Svedok poškodený E. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň oslavoval meniny. Pred pohostinstvom zv. Televízor sa stretol s obžalovanými, ktorým kúpil pivo. On si pivo nedal a iným osobám ako obžalovaným tam alkohol neplatil. Vtedy mal pri sebe okolo 70,- €, dostal podporu vo výške 62,50 € a približne 10,- € mu dal brat. Potom sa dohodli, že pôjdu k otcovi obžalovaného A. J., ktorému aj telefonoval. V potravinách kúpil 3 alebo 4 fľaše vína a cigarety. Následne išli k bytu A. J., ktorý ešte nebol doma, tak ho čakali na medzипoschodí. Tento prišiel a spoločne vošli do bytu. Začali hrať šachy, karty, popíjalo sa, všetko bolo v poriadku. Po niekoľkých hodinách išiel A. J. aj Y. Y. spať do vedľajšej izby. S obžalovanými ostal sedieť v kuchyni a ďalej hrali karty a popíjali. Keďže alkohol dopili, dal 10,- € obžalovaným, aby išli kúpiť na pumpu víno. Keď sa vrátili, tvrdili, že nemali víno ani cigarety, ale peniaze mu nevrátili, preto povedal, že ich pôjde kúpiť on. Vtedy aj zabudol, že mu majú vrátiť tých 10,- €. Počas návštevy si dal nabíjať mobilný telefón na nabíjačku, bol to starší typ, tieto si zobral a chcel ísť na nákup. V tom čase už mali všetci traja dosť vypité, ale dovtedy tam nebol žiaden konflikt. Z ničoho nič ho obžalovaný A. J. udrel päšťou do tváre, potom ho zvalil na zem resp. možno na ňu spadol po údere, kde ho obžalovaný ďalej bil päšťami do tváre, na iné miesta ho neudieral. Potom sa pridala aj obžalovaná H. K., ktorá ho tiež udrela do oblasti hlavy a tváre, ale nie toľkokrát ako obžalovaný J.. Mal vtedy pri sebe v zadnom vrecku nohavíc 40,- €, preto ho pootočili a vzápätí mu, myslí si, že obžalovaný J., vytiahol 40,- € a to 2 ks 20,- € bankoviek, taktiež mu zobrali z vrečka telefón s nabíjačkou, drobné peniaze v minciach, ktoré mal v prednom vrecku nohavíc mu nezobrali. Ďalej ho už nebili, mali čo chceli, on sa postavil, bol zakrvavený, zobral si rucksak a odišiel preč do bytu svojho brata, kde sa umyl a prezliekol, lebo mal veci od krvi. Na to išiel na políciu podať trestné oznámenie a následne aj k lekárovi do nemocnice, kde mu zistili zranenia. Keďže s nosom nemal väčšie problémy a dobre sa mu to hojilo, tak nešiel na kontrolu. Nie je pravdou, že by obžalovaných oslovoval zlatičko, miláčik, ani to, že by chcel dať obžalovanému J. pusu, tohoto ani fyzicky nenapadol. Niektoré skutočnosti si však nepamätá presne a to jednak pre odstup času a jednak preto, že bol pod vplyvom alkoholu. Po tomto incidente navrhol obžalovaným, že ak mu vrátia peňažnú hotovosť a mobil s nabíjačkou, tak trestné oznámenie stiahne. Obžalovaní na neho zaútočili preto, že chceli zvyšok peňazí, ktoré mal pri sebe. Pokiaľ ide o určenie času, kedy mal skutok prebiehať a kedy mal z bytu odísť, k tomuto sa presne vyjadriť nevedel.

V zápisnici z prípravného konania zo dňa 15. mája 2012 vo svojej svedeckej výpovedi najprv uviedol, že z bytu A. J. odišiel okolo 01.00 hod. až 01.30 hod. dňa 20. marca 2012 a do bratovho bytu prišiel asi po pätnástich minútach. V neskoršej časti tej istej výpovede už uviedol, že k bratovi do bytu prišiel až okolo 05.00 hod. - 05.15 hod.

Po požiadaní, aby vysvetlil rozpory medzi svojimi výpoveďami uviedol, že presný čas si už nepamätá tj. či prišiel do bratovho bytu medzi 01.00 hod. - 02.00 hod. alebo až o 05.00 hod., pretože nemal hodinky, bol dobitý, ale skôr sa to blížilo k tým 05.00 hod. Pripustil, že to bol len jeho predpoklad, že cesta mu trvala okolo 15 minút, ale túto konkrétnu cestu z bytu do bytu si už nepamätal. Nevylúčil, že pri tejto ceste mohol aj spadnúť a myslel si, že ak by ho v tomto časovom rozmedzí napadol niekto iný, tak by si to pamätal, ale taký zážitok nemal.

Svedok K. L. brat poškodeného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa ku skutku nevie vôbec vyjadriť. S poškodeným je v kontakte veľmi málo, tento s ním nikdy v byte nebýval. Občas mu dal nejakú drobnú peňažnú hotovosť 5,- alebo 10,- €, ale dňa 19. marca 2012 mu určite žiadne peniaze nedal a to ani deň predtým. Má vedomosť o tom, že poškodený poberá sociálnu dávku približne 60,- € mesačne.

Svedok A. J., otec obžalovaného A. J., na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň boli u neho v byte obaja obžalovaní, ako aj poškodený a Y. Y.. Hrali karty a popíjalo sa víno, žiadny konflikt tam nebol. Po určitom čase išiel s Y. Y. spať do zadnej izby, oni traja ostali v kuchyni. Zobudili sa až ráno, keď už byte nebol nikto z obžalovaných, ani poškodený, preto sa ku konfliktu medzi nimi nevedel vyjadriť. Poškodený nemá veľa peňazí, veď hocikedy mu musel zaplatiť alkohol on, tento má málokedy pri sebe 10,- € a

pochybuje, že by mal vtedy pri sebe ešte 40,- €. Myslí si, že obžalovaní nemali dôvod brať poškodenému mobilný telefón, pretože tento nemal žiadnu hodnotu. Predtým obžalovaný J. a poškodený nemali žiadny konflikt, a keď sa po incidente stretli, tak poškodený vravel, že pôjde stiahnuť oznámenie, ak mu vrátia veci, ktoré mu zobrali, na čo obžalovaný J. oponoval, že mu žiadne veci nezobrali. Nevedel o sexuálnej orientácii poškodeného, ale už sa stalo, že ho pobozkal od zadu v jeho byte.

Obdobne na hlavnom pojednávaní vypovedala aj svedkyňa Y. Y., ktorá dodala, že podľa nej by obžalovaní neboli schopní okradnúť poškodeného, skôr si myslí, že by ho boli schopní zbiť, ak by im niečo sprosté povedal, pričom počula, že ich poškodený pri kartách oslovoval miláčik a zlatko.

Zo znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie vyplýva, že poškodený utrpel zlomeninu nosa bez posunu úlomkov a pohmoždeniny tváre v čelovojarmovej oblasti. Tieto zranenia boli spôsobené vonkajším mechanickým násilím strednej intenzity, ktoré sa opakovalo. Poškodený bol inzultovaný inou osobou resp. osobami tak, že bol opakovane, najmenej dvakrát, udieraný do oblasti tváre a nosa. Primeraná doba práceneschopnosti bola pri poškodenom do 7 dní, pretože išlo o nekomplikovanú zlomeninu nosa, pohmoždenia si vyžiadali liečbu v trvaní cca 5 dní, pričom si práceneschopnosť nevyžiadali. Poškodený bol obmedzovaný v bežnom spôsobe života najmä bolesťavosťou a v prvých dňoch aj krvácaním z nosových priechodov a sťaženým dýchaním. Inak v bežných každodenných činnostiach obmedzený nebol.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že u obžalovaného A. J. neboli zistené prejavy syndrómu závislosti od alkoholu, v čase skutku išlo o stav jednoduchej opitosti, kontakt s realitou nebol narušený a požitie alkoholu nemalo chorobný vplyv na jeho správanie. Vzhľadom k tomu nebolo navrhnuté ani uloženie žiadneho ochranného opatrenia.

Zranenia poškodeného preukazujú lekárske správy zo dňa 20. marca 2012, kedy bol vyšetrený v NsP Brezno, n.o. približne od 16.45 hod. do 17.15 hod.

Z odborného vyjadrenia vyplýva, že hodnota mobilného telefónu, vrátane batérie, SIM karty a kreditu 17,- €, ako aj nabíjačky, ktoré vlastnil poškodený, bola stanovená na celkovú sumu 61,90 €.

Zo zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podal poškodený E. L. dňa 20. marca 2005 o 18.00 hod. vyplýva, že v nich uvádzal obdobné skutočnosti ako pri svojej svedeckej výpovedi. Z bytu A. J. mal odísť dňa 20. marca 2012 okolo 02.00 hod., potom sa mal prechádzať po meste a do bratovho bytu mal prísť až o 05.15 hod.

Obžalovaným bolo kladené za vinu, že spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím mali spáchať zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 písm.a Tr.zák. (písm.a pri ust. § 188 ods.1 Tr.zák. neexistuje).

Je nepochybné, že poškodený E. L. utrpel v čase a na mieste, kde sa mal stať obžalobný skutok, v ňom ustálené zranenia, ktoré mu spôsobil výlučne obžalovaný IY. J.. Okrem jeho svedeckej výpovede, ako aj výpovedí samotných obžalovaných to potvrdzujú lekárske správy a závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie, ktoré navzájom korešpondujú a to pokiaľ ide o spôsob vzniku, lokalizáciu aj charakter zranení. Poškodenie zdravia, ktoré u neho vzniklo vzhľadom na dĺžku liečby jeho zranení, ako aj obmedzenie v obvyklom spôsobe života, nemožno hodnotiť ako ublíženie na zdraví podľa § 123 ods.2 Tr.zák.

Obaja obžalovaní od začiatku trestného stíhania vypovedali, že poškodenému neodcudzili žiadnu z vecí, ktoré uviedol, ani žiadnu inú vec. Zhodne uviedli aj to, že poškodeného napadol fyzicky len obžalovaný A. J., avšak nebolo to z dôvodu, že by sa chcel zmocniť nejakej veci poškodeného, ale len preto, že tento ho slovné obťažoval, chcel mu dať pusu a napokon na neho fyzicky zaútočil, teda on mu fyzicky útok len vrátil, pričom bol v pohybe značne obmedzovaný, keďže mal v tom čase na nohe sadru siahajúcu od chodidla až po koleno. Naproti tomu obžalovaných usvedčoval v tejto časti svojou výpoveďou iba svedok poškodený E. L..

Keďže v tomto smere existovali dve skupiny dôkazov, na jednej strane tvrdenia oboch obžalovaných a na druhej strane tvrdenie svedka poškodeného, súd prihladol na ostatné okolnosti, za ktorých sa mal

obžalobný skutok stať. Je nesporné, že ako obžalovaný J., tak aj poškodený boli pod značným vplyvom alkoholu, avšak nebolo žiadnym dôkazom vyvrátené, že obžalovaný K. nebol pod vplyvom alkoholu resp. len v minimálnej miere, keďže víno nepije, teda v požívaní alkoholu v byte už nepokračoval a predtým vypil len jedno pivo, preto mal možnosť priebeh skutku najlepšie vnímať a zapamätať si ho. Svedkovia A. J. a Y. Y. už v tom čase spali, teda sa k jeho priebehu nevedeli vyjadriť a svedok K. L. pri ňom vôbec nebol prítomný.

Logicky vyznieva obhajoba obžalovaných, že nemali žiadny záujem zmocniť sa mobilného telefónu a nabíjačky poškodeného, pretože tieto mali len zanedbateľnú hodnotu, navyše obžalovaný K. má vlastný mobil lepšej kvality a obaja, hoci sú nezamestnaní, majú v prípade potreby možnosť dostať resp. požičať si peniaze od príbuzných. Otáznou zostala aj skutočnosť v akej výške mal poškodený pri sebe peňažnú hotovosť, keď mu mala byť obžalovanými odcudzená. Aj v tomto smere bolo tvrdenie obžalovaných a svedka poškodeného rozdielne, pretože podľa nich mal pri sebe už len drobné mince a nie sumu 40,- €, teda išlo o peňažné prostriedky v taktiež zanedbateľnej hodnote, nakoľko väčšinu sumy, ktorú dostal ako podporu v ten deň už minul a to na nákup alkoholu, cigariet, jedla a taktiež pri platení za alkohol v pohostinstve, čiže z hľadiska hodnoty vecí, ktoré mal poškodený pri sebe a eventuálneho zisku, by sa útok obžalovaným v podstate ani neoplatil. Taktiež logicky vyznieva ich tvrdenie, že v pití chcel pokračovať poškodený, preto im dal dobrovoľne 10,- €, aby nakúpili ďalší alkohol, čo potvrdil samotný svedok - poškodený, čiže nemali žiadny dôvod získať od neho peniaze násilím. Aj zo svedeckých výpovedí A. J. a Y. Y. podporne vyplýva, že poškodený nikdy nenesil pri sebe veľa peňazí, pretože nemal okrem podpory žiadne príjmy a viackrát v minulosti musel platiť za ním požitý alkohol A. J.. Aj z výpovede svedka K. L. vyplýva, že poškodenému v ten deň, ani v deň predtým, nedal žiadnu sumu peňazí.

Podstatnou bola aj skutočnosť, že svedok poškodený si v dôsledku požitého alkoholu nepamätal presnú časovú postupnosť pri obžalobnom skutku a po ňom, čo pripustil aj on sám. V jeho výpovedi z prípravného konania už bol značný rozpor pokiaľ ide o čas, kedy mal odísť z bytu A. J. po útoku, ako aj o čas, kedy mal prísť do bytu svojho brata, pričom uviedol rôzne údaje a išlo o relatívne veľké časové rozpätie najmenej cca 3 hodiny. Vzhľadom na jeho stav, najmä ak sám pripustil, že si cestu k bratovmu bytu vôbec nepamätá, nie je úplne vylúčená možnosť, že mohol počas tohto časového úseku predmetné veci stratiť resp. mohol mu ich odcudziť niekto iný.

Súd zobral do úvahy aj to, že obžalovaný K. bol jedenkrát trestaný, ale hľadá sa na neho akoby odsúdený nebol, obžalovaný J. bol päťkrát trestaný, prvé dve odsúdenia má zahladené, je zrejmé, že najmä on má sklon páchať úmyselnú trestnú činnosť majetkového charakteru, avšak doposiaľ nebol ani jeden z obžalovaných odsúdený za trestnú činnosť násilného charakteru.

Za takejto dôkaznej situácie súd dospel k záveru, že sa síce obžalovaní mohli dopustiť skutku tak ako im bol kladený za vinu obžalobou, na druhej strane im však takéto konanie nebolo preukázané jednoznačne a s úplnou istotou a to vrátane toho, že by obžalovaný J., prípadne aj obžalovaný K. použili násilie voči poškodenému v úmysle zmocniť sa jeho vecí. Naopak nie je vyvrátená ich obhajoba v tom smere, že obžalovaný J. na neho zaútočil len preto, že ho slovne aj fyzicky obťažoval a dokonca aj napadol ako prvý.

Vzhľadom k tomu, rešpektujúc aj zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, súd H. K. rozsudkom v tejto trestnej veci podľa § 285 písm.b Tr.por. spod obžaloby oslobodil, pretože tento skutok nie je žalovaným trestným činom, ani iným trestným činom, nepostupoval však v zmysle ust. § 285 písm.a Tr.por., pretože časť skutku a to konkrétne časť následku ako je uvedený, sa stala (ujma na zdraví poškodeného ust. § 123 ods.1 Tr.zák.). Zároveň týmto rozsudkom odkázal poškodeného E. L. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 280 ods.2 Tr.por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. J., keďže z vykonaného dokazovania, tak ako je vyššie uvedené, vyplýva, že tento sa mal dopustiť voči poškodenému minimálne fyzického útoku a spôsobiť mu zranenia vyžadujúce si dobu liečenia do 7 dní, tento spod obžaloby v zmysle ust. § 285 Tr.por. neoslobodil, ale postupoval v zmysle ust. § 280 ods.2 Tr.por. a uznesením postúpil vec ohľadne tohto obžalovaného

Obvodnému úradu v Brezne, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal prejednať ako priestupok. Zranenia poškodeného, vzhľadom na dĺžku ich liečby a spôsob a intenzitu obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života, nemožno hodnotiť ako ublíženie na zdraví podľa ust. § 123 ods.2 Tr.zák., ale ide len o ujmu na zdraví podľa ust. § 123 ods.1 Tr.zák., teda neboli naplnené znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa ust. § 156 ods.1 Tr.zák. Túto časť skutku, vrátane tejto časti následku, ktorú spôsobil poškodenému výlučne svojím konaním len obžalovaný J., by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods.1 písm.d Zák. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keďže obžalovaný J. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením za zdraví, teda by ho mal aj ako priestupok prejednať.

Poučenie:

Proti uzneseniu o postúpení veci podľa § 280 ods.2 Tr.por. môže prokurátor podať do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.